

ned. Naar dette ikke efter min Mening var ubilligt, skulde jeg ikke have vort ved det. Der kommer ikke saa lille en Sum ind ved denne Stat. Ved Staten paa Landbygninger indkommer der 506,200 Kr., i Kjøbenhavn 809,500 Kr., i de øvrige Kjøbstæder 721,100 Kr., det udgjør tilsammen 2,036,800 Kr. — Et Par Blade have beklaget sig lidt over, at denne Forespørgsel er kommen frem, idet Folkethinget har saa meget Arbejde for, at man ikke burde give det mere Stof. Jeg kan gjerne nævne Bladene, det var „*Århus Stiftstidende*“ og „*Fyns Stiftstidende*“. Men jeg skal berolige dem med, at det er ikke min Mening at presse haardt paa, saa at andre vigtige Love skulle tilfidesættes. Det er mit Ønske, som jeg haaber, den ærede Finansminister vil imødekomme, at han vil tage Sagen under Overveielse, og at et Lovforslag fra Regjerings Side i en ikke altfor fjern Fremtid maa fremkomme om en yderligere Veinsepelse for Byernes Vedkommende og hel eller delvis Affastelse for Landets Vedkommende af denne Afgift. Jeg skal foreløbig indskrænke mig hertil og anbefale Forespørgslen til den høitærede Ministers Belvilie.

Finansministeren (Strup): Den ærede Forespørgers Spørgsmaal, saaledes som det er stillet, og hans Udtalelser derom nu give jo, saavidt jeg kan skjønne, ikke nogen synderlig Veiledning til Forstaelsen af, i hvilken Retning Ændringerne i Bygningsafgiften efter hans Formentning skulde gaa. Da den ærede Forespørger, om jeg ikke misforstod ham, fuldt har erkjendt Bygningsafgiftens store fiskale Betydning, idet den indbringer over 2 Millioner om Aaret og altsaa ikke bør bortfalde, vil jeg kunne indskrænke mig til at give den ærede Forespørger samme Svar, som jeg for ikke lang Tid siden i en anden Anledning har givet, nemlig at jeg var villig til at tage Spørgsmaalet om Bygningsafgiften under Overveielse; men jeg vil tilføie, hvad jeg ogsaa ved den af mig antydede anden Leilighed tilføiede, at en rigtig, retfærdig Fordeling af Bygningsafgiften er en vanskelig Opgave, saa vanskelig en Opgave, som Mange med god Villie og store Gaver forgjæves have søgt at løse, saa man maa ikke nære overdreven Forventning om, hvad der skulde lykkes mig i denne Retning at præstere. Sagen er jo netop simpelthen den, at man maa fastholde Bygningsafgiften overhovedet ikke blot paa Grund af dens store fiskale Betydning, men ogsaa fordi den er et retfærdigt, nødvendigt Supplement til de andre Grundskatter, der ligge paa Sorden. Som saadan er den fremkommen, som saadan maa den efter min Overbevisning fastholdes. Skal den fastholdes overhovedet, maa den fastholdes for Landet ligesom for Byerne. Efter at man i 1857 har givet Kjøbstadneringen i det Væsentlige fri til Drift paa Landet, saa er det en nødvendig Følge deraf, at ogsaa Bygningsafgiften bør følge

med. Jeg tror ikke, at der er nogen Uenighed mellem mig og den ærede Forespørger paa det Punkt, at Bygningsafgiften maa fastholdes og maa fastholdes saavel for Land som for By. Det, som nærmest maa være Gjenstand for Undersøgelse, er, om det maa kunne lykkes at fjerne nogle af de efter saa Manges Mening begrundede Klager over den Uighed, hvormed Bygningsafgiften nu rammer de Stattenligtige. Begrændset dertil — og saaledes tror jeg ogsaa, at den ærede Forespørger maa ønske sin Forespørgsel begrændset — er jeg meget villig til at tage Spørgsmaalet under Overveielse, lige saa villig som jeg var for to Maanedes siden eller saa, da jeg afgav et lignende Svar i en anden Anledning. Men naar man ser hen til Opgavens Vanskelighed, hvor ofte der er gjort forgjæves Forsøg paa at løse den paa en mere tilfredsstillende Maade, og naar man ser hen til, hvor langt vi nu ere rykkede frem mod den Tid, hvor den næste Rigsdag skal træde sammen, tror jeg nok, det vil være meget for meget forlangt eller en noget for stor Forventning, dersom den ærede Forespørger vilde gjøre Regning paa, at der i Genhold til denne Udtalelse af mig skulde ligge paa hans Plads i Thinget, naar Rigsdagen træder sammen igjen, et Forslag fra min Side om en Forandring i Bygningsafgiften. Jeg siger paa ingen Maade, at det ikke vil være Tilfældet, men jeg siger, at det vilde være en stor Forventning fra den ærede Forespørgers Side at gjøre Regning paa, at det skulde ligge der. Jeg tror ikke, at det vilde nytte Sagen meget, om man vilde benytte denne Leilighed til at foregribe Forhandlingen om Forandring i Bygningsafgiften. Den ærede Forespørger har jo ganske vist givet det ærede Thing et Grundlag dertil ved at bringe i Thingets Grundring samtlige de nu gjældende Lovbestemmelser angaaende Bygningsafgift; men foruden dette faste solide Grundlag for Forhandlingen er der jo en hel Del Andet, der maatte bringes frem med, og jeg tør dristigt forudsætte, efter hvad jeg kjender til de tidligere Forsøg paa at reformere Bygningsafgiften, at hvis vi idag vilde begynde en Realitetsdiskussion om Bygningsafgiften, kunde det vel komme til at stille sig saa, at denne Rigsdagsamlings Varighed ikke vilde staa til engang til at faae Diskussionen ført tilende. Jeg haaber, at den ærede Forespørger vil nøies med mit Svar paa Forespørgselen, og jeg kan kun anbefale, at man i alt Fald ikke gjør Forsøg paa at tage dette meget vidtløftige Emne op i Anledning af den stillede Forespørgsel. Efter min Overbevisning vil Udbyttet deraf ikke staa i noget som helst Forhold til den Tid og de Kræfter, man paa Forhaand vil komme til at anvende derpaa.

Sammelebr: Den høitærede Finansminister nævnedes, at der ingen Veiledning var